

[Erhard Jakobsen.]

foreslår, hvor vi direkte vil sige, at det er forbudt, man må simpelt hen ikke påvirke børnenes holdning til spørgsmål af kontroversiel karakter, samfundsspørgsmål osv. Vi finder, det er nødvendigt, og vi beder om, at de partier, der dengang interesserede sig så meget for indoktrineringsspørgsmålet, at de sendte indtil flere talere på talerstolen, ikke glemmer de ord, som de sagde dengang, men står ved det nu og støtter centrum-demokraterne i bestræbelserne for at få vedtaget denne paragraf, der spærrer. Den lægger ingen dæmper på nogen af de lærere, der almindeligvis passer deres arbejde, og det er langt, langt den overvejende del, men den støtter de loyale lærere i deres bestræbelser for at standse modefolkene, der kommer strømmende nu og vil lave det hele om og vil lave samfundet om ved at lave skolen om.

Den anden kritik, der har været rejst, er: hvor bliver dansk af, hvor bliver historie af, og jeg kan på baggrund af diskussionen sige, hvor bliver kristendomsundervisning af? All right, nu bliver der nogle timer, men har folketingsudvalget egentlig beskæftiget sig med den tanke: hvem er det, der kommer til at bestemme, hvad der skal foregå i de timer? Har folketingsudvalget sikret sig nogen som helst indflydelse på, hvordan de timer bliver fyldt ud? Jeg tænker ikke her bare på kommunerne, men jeg tænker på den vejledning, der kommer til at gå ud fra undervisningsministeriet. Har folketingsudvalget spekuleret på, om man ikke helt anderledes stærkt, end det fremgår af lovens formulering, skulle sikre sig, at der er politikere med til at bestemme, sådan at hvis folketingsflertal ønsker, at der skal være undervisning i det, man hele tiden har forstået ved dansk, så kan det ikke laves om af en gruppe lærere, der finder på at sende vejledning ud på en ny måde? På samme måde med historie, på samme måde eventuelt med kristendomsundervisning.

Jeg vil håbe, at alt ikke er spildt, blot fordi dette lovforslag ikke har det med. Jeg ved bl. a., at mange af de ting, jeg her rører ved, kommer vi til at drøfte i forbindelse med styrelsesloven, som jeg går ud fra må tages op, inden den nye folkeskolelov træder i kraft. Der må være væsentlige ændringer at foretage dér. Ønsker ikke andre den ta-

get op, ønsker vi gerne at tage initiativet til, at visse bestemmelser i den bliver ændret, men jeg håber meget, at det, man ikke har fået samlet op i denne forbindelse — al ære og respekt for det arbejde, man i øvrigt har lavet — kan nås, inden den nye lov begynder at fungere blandt børnene.

Sigsgaard (VS):

Jeg skal først sige, at betænkningen indledes med en del udtalelser, som udvalget angiveligt er enig om. Jeg skal lige sige, at den enighed omfatter ikke VS. Der er nogle af udtalelserne, vi kan være enige i, andre ikke, men vi har jo tilkendegivet vores holdning i en mindretalsudtalelse og i et antal ændringsforslag.

Må jeg dernæst sige, at den lovændring, der er tale om her, kaldes naturligvis for en reform. Selv om forligspartierne har et vist gran af beskedenhed og kalder det en lille reform, omtales den alligevel med ordet reform. Det synes jeg er for prætentivt. Det, der rent faktisk er tale om, er jo, at spare-dillen, sparehysteriet, har bredt sig til det område her, som DKPs ordfører tidligere har redegjort for. Der skal skæres ned, og det bliver der gjort, hårdt og brutalt. Så er det klart, at der på visse mindre punkter kan være tale om forbedringer i forhold til venstres forslag. På andre punkter er der tale om væsentlige forringelser i forhold til den eksisterende lovgivning, for slet ikke at tale om de forslag, som tidligere socialdemokratiske ministre har fremsat.

Fru Tove Nielsen har da også udtalt, at hun ikke kunne have ønsket sig mere af den lovgivning, der her er tale om, selv om hun nu selv måske havde været minister og i det hele taget måske havde stået stærkere, og i den vurdering kan jeg være enig.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet, og om visse af lovforslagets paragraffer. Først om formålsparagraffen, hvor jeg vil tage udgangspunkt i det, hr. Erhard Jakobsen lige netop har talt om her, nemlig centrum-demokraternes forslag om en formulering, der siger sådan noget som, at lærerne må ikke søge at påvirke holdningen hos eleverne i samfundsmæssigt kontroversielle spørgsmål. Til det skal jeg sige, at for det første kan påvirkning naturligvis ikke undgås. Derimod bør indoktrinerings naturligvis undgås, og hvis